

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 maja 2012 r.

DOLiS/DEC-424/12/30051,30067,30075,30085

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana R. A., na przetwarzanie jego danych osobowych przez A. S.A., K. S.A. oraz Kr. S.A.

- 1) **umarzam postępowanie w zakresie przetwarzania danych osobowych Pana R. A., przez K. S.A.,**
- 2) **w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana R. A., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez A. S.A., K. S.A. oraz Kr. S.A., w której wniósł o wydanie decyzji nakazującej ww. podmiotom usunięcie jego danych osobowych z ich rejestrów. Skarżący podniósł, że roszczenia A. S.A. „są bezzasadne, gdyż są wynikiem zastosowania podstępu oraz wprowadzenia mnie w błąd, a także są wynikiem ukrycia, zatajenia przed konsumentem dodatkowych opłat i rzekomych roszczeń przy braku dochowania należytej staranności podczas wykonania umowy przez A. S.A. oraz dokonania przelewu rzekomej wierzytelności na podstawie art. 509 k.c., choć sprzeciwiało się to zapisowi umownemu i regulaminowi świadczenia usługi. Zważywszy że dochodzone rzekome należności przez firmę K. S.A. po zakończeniu postępowania reklamacyjnego w A. S.A. okazały się bezzasadne, a cesja rzekomej wierzytelności na rzecz firmy Kr., została dokonana tak samo jak przekazanie przez A. S.A. moich danych osobowych firmie K. S.A., bez mojej zgody (...) sądzę, że moje dane osobowe zostały przez A. S.A. przekazane w/w firmom bezprawnie, a także, że w/w firmy posiadają i przetwarzają moje dane osobowe naruszając ustawę o ich ochronie. Ponadto A. S.A. nadal posiada i przetwarza moje dane osobowe, choć ustała już podstawa do ich przetwarzania przez w/w firmę i jej prawa z tym związane, choć nie jest już stroną umowy z konsumentem, a ponadto dokonała bezprawnego przelewu swoich praw i obowiązków na rzecz firmy Kr. z tytułu umowy z konsumentem”.

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor ustalił następujący stan faktyczny:

1. A. S.A. wskazała w pierwszych wyjaśnieniach udzielonych w sprawie, że przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania, numeru PESEL, serii i numeru dowodu osobistego, numerów telefonów oraz numeru telefonu kontraktowego w „Zbiorze a.”, który obejmuje dane osób fizycznych będących użytkownikami lub abonentami usług telekomunikacyjnych A. S.A.
2. A. S.A. podała, że nie zawierała ze Skarżącym umowy „o telefon stacjonarny”. Podano, że dnia [...] sierpnia 1995 r. Skarżący złożył wniosek o zawarcie umowy na korzystanie z abonamentu telefonicznego. Wyjaśniono, że: „Właściwa umowa na korzystanie z abonamentu telefonicznego (określona jako umowa o »telefon stacjonarny«) pomiędzy A. S.A. a Skarżącym została zawarta [...] grudnia 1995 r. (Umowa nr [...])” (kopia umowy w aktach sprawy). Podano, że A. S.A. przetwarzała dane osobowe Skarżącego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych od dnia złożenia ww. wniosku w związku z ww. umową i Umową o świadczenie usług n. nr [...] z dnia [...] czerwca 2007 r. wraz z aneksami do tych umów. Wskazano, że A. zaprzestała świadczenia usług telekomunikacyjnych Skarżącemu w dniu [...] maja 2008 r. na jego wniosek z dnia [...] marca 2008 r. złożony w salonie A. S.A. w dniu [...] marca 2008 r. Podano, że A. S.A. „nie przetwarza numeru regon Skarżącego w zawartej umowie” z dnia [...] czerwca 2007 r. „w polu PESEL/REGON wpisany jest numer PESEL Skarżącego, tym samym jest to umowa zawarta z osoba fizyczną”.
3. A. S.A. wyjaśniła, że obecnie przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej uodo, w zakresie wskazanym w pkt 1 stanu faktycznego w celach:
 - a) uniknięcia ponownego ich wykorzystania w celach objętych sprzeciwem (art. 32 ust. 3 uodo),
 - b) przechowywania dokumentów zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 ze zm.),
 - c) ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej A. S.A. i związanych z tym terminów przedawnienia roszczeń określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.),
 - d) przechowywania i udostępniania uprawnionym podmiotom informacji o abonentach na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.),
 - e) dochodzenia ewentualnych roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.Wskazano, że w ww. celach dane Skarżącego „przetwarzane są od dnia [...] maja 2008 r. tj. od daty zaprzestania przez A. świadczenia Skarżącemu usług telekomunikacyjnych”.
4. Według Skarżącego nie łączy go z A. S.A. żaden stosunek prawny, bo „poprzednie umowy wygasły: [...]02.2008 r. (n.) oraz dnia [...]04.2008 r. (telefon stacjonarny)”.
5. A. S.A. przekazała dane osobowe Skarżącego w celach windykacyjnych do:
 - a) K. S.A. w dniu [...] lipca 2008 r. na podstawie art. 31 uodo, zgodnie z umową o obsługę wierzytelności z zawartą w dniu [...] lipca 2005r. ze spółką i udzielonym jej pełnomocnictwem, w zakresie określonym w umowie o powierzeniu danych osobowych do przetwarzania (załącznik nr 4 – Zobowiązania K. z zakresu ochrony danych osobowych) (kopia umowy i ww. załącznika w aktach sprawy)

b) Kr. S.A. na podstawie Porozumienia nr [...] z dnia [...] czerwca 2009 r. do umowy ramowej cesji wierzytelności z dnia [...] maja 2009 r. na podstawie art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.), zwanej dalej Kc, oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 w związku z art. 23 ust. 4 pkt 2 uodo w zakresie: imię, nazwisko, numer PESEL, numer ewidencyjny w A., numer urządzenia (N.), adres instalacyjny, adres do korespondencji.

Wskazano: „W obu wymienionych przypadkach dane dotyczyły faktur VAT obejmujących zadłużenie Skarżącego, wynikające z zerwania przez niego umowy dotyczącej usługi N., w tym również opłaty za zerwanie umowy”.

6. Kr. S.A. wyjaśniła w piśmie z dnia [...] stycznia 2011 r., że przetwarza dane osobowe Skarżącego zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 2 uodo w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych i prowadzenia windykacji. Jako podstawę tego procesu wskazano umowę cesji wierzytelności zawartą w dniu [...] czerwca 2009 r., na podstawie której A. S.A. dokonała przelewu na rzecz Kr. S.A. wierzytelności wraz z prawem do naliczania odsetek na podstawie art. 509 Kc. Pismem z tej samej daty A. S.A. poinformowała Skarżącego o ww. cesji wierzytelności i wskazała nr rachunku do wpłat (kopia pisma w aktach sprawy). Informacje te przesłała Skarżącemu także Kr. SA w ostatecznym przedsądowym wezwaniu z dnia [...] lipca 2009 r. do natychmiastowej zapłaty długu z tytułu nieuregulowanych należności za usługi telekomunikacyjne świadczone przez A. S.A. (kopia wezwania w aktach sprawy). Kr. S.A. wyjaśniła, że przetwarza dane osobowe Skarżącego od dnia [...] czerwca 2009 r. w zakresie: numer konta abonenckiego (nr identyfikacyjny dłużnika), imię i nazwisko, adres zamieszkania, nr PESEL, data urodzenia, numer dowodu osobistego, daty wystawienia, daty płatności i numery faktur za usługi telekomunikacyjne i kwoty nieuregulowanych należności z nich wynikających, daty wystawienia, daty płatności i numery not obciążeniowych oraz kwoty nieuregulowanych należności z nich wynikających, nominalna wartość wierzytelności z odsetkami wyliczonymi na dzień przekazania wykazu wierzytelności (saldo zadłużenia wobec A. S.A.). Dane przetwarzane są w zbiorze danych osobowych zarejestrowanym pod nazwą „R.”.
7. W dniu [...] lutego 2010 r. Sąd Rejonowy w L. [...] Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt [...]). W dniu [...] marca 2010 r. ww. sąd wydał postanowienie stwierdzające skuteczne wniesienie pozwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M., który wyrokiem z dnia [...] lutego 2011 r. (sygn. akt [...]) oddalił powództwo Kr. S.A. przeciwko Skarżącemu o zapłatę oraz zasądził od tej spółki na jego rzecz kwotę 40 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (kopia wyroku w aktach sprawy). Jak wskazał Prezes ww. sądu, „wyrok powyższy został odnotowany jako prawomocny z dniem [...]3.2011 roku”.
8. W piśmie z dnia [...] lutego 2011 r. Kr. S.A. wskazała, że nie przetwarza już danych osobowych Skarżącego w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych i prowadzenia windykacji. Zaznaczono, że od dnia [...] lutego 2011 r. dane te będą przetwarzane wyłącznie dla spełnienia obowiązku wynikającego z art. 71 ust. 1 oraz art. 74 ust. 2 ustawy o rachunkowości w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 uodo.
9. W piśmie z dnia [...] lipca 2011 r. Kr. S.A. wyjaśniła, że rozliczenia finansowe między Skarżącym a spółką dotyczą zwrotu kosztów postępowania zasądzonych ww. wyrokiem w kwocie 40 zł. Wskazano: „W dniu [...]03.2011 r. przekazem pocztowym na adres Pana R. A. przekazano zwrot kosztów postępowania. W związku z dokonaniem przekazu pocztowego i jego

zaewidencjonowaniu w celach rachunkowych przetwarzane są następujące dane: imię i nazwisko, adres, numer konta abonenckiego”.

10. K. S.A. wyjaśniła, że nie przetwarza danych osobowych Skarżącego. Podano: „Spółka nie jest w stanie jednocześnie wskazać czy dane osobowe skarżącego były kiedykolwiek powierzone Spółce przez A. S.A. Jeżeli jednak Spółka przetwarzała dane osobowe Skarżącego, to z daleko posuniętej ostrożności procesowej wyjaśniam”, że współpraca z A. S.A. w 2008 r. podjęta została na podstawie umowy z dnia [...] lipca 2005 r., której przedmiotem jest obsługa w zakresie dochodzenia wymagalnych wierzytelności A. S.A. z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych. Umowa ta zawierała klauzule dotyczące powierzenia przetwarzania danych osobowych zgodnie z art. 31 ustawy. Wskazano, że w tej umowie A. S.A. „oświadcza, iż będzie przekazywał Spółce wykazy (w formie elektronicznego pliku) osób i długów zawierające dane jego dłużników oraz szczegółowe wyliczenie dochodzonych wierzytelności. Zgodnie z deklaracją Klienta [A. S.A.], iż Skarżący, którego dane znalazły się na przekazanej liście, jest jego dłużnikiem, i na podstawie zobowiązania wynikającego z zawartej umowy, Spółka podjęła odpowiednie czynności mające na celu przeprowadzenie postępowania windykacyjnego”. K. S.A. zaznaczyła, że „wraz z zakończeniem ewentualnego postępowania windykacyjnego (jeżeli takowe się toczyło) dane osobowe Skarżącego zostały usunięte z systemów informatycznych Spółki i zwrócone Klientowi [A. S.A.]”.
11. W związku z powyższymi wyjaśnieniami przesłano K. S.A. w załączeniu do pisma organu kopię wezwania do zapłaty z dnia [...] lutego 2008 r. wysłanego do Skarżącego przez Departament Windykacji K. S.A., w którym wskazano: „Firma K. działa w imieniu A. S.A. na podstawie Umowy o obsługę wierzytelności z [...]07.2005 r. oraz udzielonego na jej podstawie pełnomocnictwa”. K. S.A. w piśmie z dnia [...] listopada 2011 r. podała, że „na dzień dzisiejszy nie przetwarza danych osobowych” Skarżącego. Dodano, że ww. wezwanie pochodzi od tej spółki „i nie ma wątpliwości, że dotyczyły [dotyczyło] przetwarzania danych osobowych Skarżącego. Przy czym Spółka nie jest w stanie określić kiedy dane osobowe Skarżącego zostały jej przekazane i jaki był zakres przetwarzania posiadanych danych. Spółka przyznaje, że z treści załączonych wezwań [załączonego wezwania] do zapłaty [wynika, że] dane osobowe skarżącego były przetwarzane co najmniej [...]02.2008r. Poza otrzymanymi wezwaniami [otrzymanym wezwaniem] do zapłaty Spółka nie posiada żadnych śladów przetwarzania danych Skarżącego”. K. S.A. przesłała „protokoły zniszczenia danych osobowych przekazanych przez Klienta [A. S.A.], które mogą świadczyć o fakcie całkowitego zaprzestania przetwarzania danych osobowych Skarżącego”. Są to kopie protokołów, które stanowią o dokonaniu „komisyjnego zniszczenia wszelkich danych na temat kontaktów i wyników tych kontaktów z dłużnikami A. (...) powierzonych przez A. w ramach obsługi wykazu nr (...) przekazanego” (protokoły z dnia [...] czerwca i [...] lipca 2008 r.) lub „wymienionych w wykazie wierzytelności (...) przekazanym” (protokoły z dnia [...] maja i [...] lipca 2008 r.) „do obsługi w okresie od [...]02-2008 do [...]04-2008. (...) Dane zostały zniszczone ze wszystkich zasobów firmy K. S.A., w tym z jej systemów informatycznych”.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych określa ona zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych. Przetwarzaniem danych osobowych są jakiegokolwiek operacje na nich wykonywane, w tym ich udostępnianie (art. 7 pkt 2 ustawy), dopuszczalne przy zaistnieniu co najmniej jednej z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, które co do zasady

są równoprawne, czyli m.in. gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Za ww. prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy). Zatem zgoda osoby, której dane dotyczą, nie tylko nie jest jedyną i wyłączną okolicznością czyniącą proces przetwarzania tych danych legalnym, ale również ustawa o ochronie danych osobowych nie daje żadnych podstaw ku temu, by traktować ją w sposób uprzywilejowany, jako przesłankę główną, podstawową (J.Barta, P.Fajgielski, R.Markiewicz, „Ochrona danych osobowych. Komentarz”, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Kraków 2007, s. 433).

W świetle powołanych przepisów windykację wierzytelności należy uznać za realizację przez administratora danych prawnie usprawiedliwionego celu, który obejmuje prawo do uzyskania od dłużnika należnego świadczenia. Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OSP 2/2005), odnosząc się do art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, stwierdził, że: „Za taki prawnie usprawiedliwiony cel już sama ustawa uznaje dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2)”. W ocenie NSA uzasadnione jest twierdzenie, że przekazywanie danych w celu dochodzenia roszczeń wynika z art. 23 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy. Ponadto w wyroku z dnia 18 marca 2008 r. (sygn. akt I OSK 454/07) NSA orzekł: „W pojęciu dochodzenia roszczeń mieści się również windykacja należności”.

Z powyższego wynikało uprawnienie administratora danych (w niniejszej sprawie A. S.A.) do przetwarzania danych osobowych w celu dochodzenia roszczeń wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej (umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych) zarówno samodzielnie, jak i za pośrednictwem podmiotów, którym powierzył dane osobowe do przetwarzania w tym celu na podstawie art. 31 uodo (w niniejszej sprawie K. S.A.), a ponadto mógł na podstawie art. 509 Kodeksu cywilnego dokonać przelewu przysługującej mu wobec dłużnika wierzytelności na rzecz podmiotów prowadzących działalność w zakresie usług windykacyjnych (w niniejszej sprawie Kr. S.A.) i w związku z tym udostępnić dane osobowe dłużnika.

Niezależnie od powyższych rozważań teoretycznych podkreślenia wymaga, że decydujące znaczenia dla rozstrzygnięcia, jakie musi zostać wydane w niniejszej sprawie, mają okoliczności ustalone w toku przeprowadzonego przez Generalnego Inspektora postępowania wyjaśniającego w tej sprawie, szczegółowo opisane powyżej w stanie faktycznym decyzji.

Wynika z nich, że A. S.A. oraz K. S.A. łączyła umowa z dnia [..] lipca 2005 r. o obsługę wierzytelności, której załącznik nr 4 określał zobowiązania K. z zakresu ochrony danych osobowych, powierzonych tej spółce w trybie określonym w art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. W związku z tą umową K. S.A. skierowała do Skarżącego wezwanie do zapłaty z dnia [..] lutego 2008 r. Wprawdzie spółka zastrzegła, że „nie jest w stanie jednocześnie wskazać czy dane osobowe skarżącego były kiedykolwiek powierzone Spółce” przez A. S.A., ale „z ostrożności procesowej” powołała się na ww. umowę. Ponadto wobec otrzymania od organu kopii wezwania do zapłaty z dnia [..] lutego 2008 r. wysłanego do Skarżącego przez Departament Windykacji K. S.A. (kopię tego wezwania Skarżący załączył do skargi) K. S.A. oświadczyła, że niewątpliwie pochodzi ono od tej

spółki i oznacza, że dane osobowe Skarżącego były przez nią przetwarzane co najmniej w ww. dniu. K. S.A. zaznaczyła, że poza otrzymanym wezwaniem do zapłaty „nie posiada żadnych śladów przetwarzania danych Skarżącego” i że „wraz z zakończeniem ewentualnego postępowania windykacyjnego (jeżeli takowe się toczyło) dane osobowe Skarżącego zostały usunięte z systemów informatycznych Spółki” i zwrócone A. S.A.

Istotny zatem w sprawie jest fakt, że obecnie K. S.A. nie przetwarza danych osobowych Skarżącego. W tej sytuacji postępowanie wobec tego podmiotu należy umorzyć. Zgodnie bowiem z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny - Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu w wyroku z dnia 27 czerwca 1997 r. (sygn. akt I SA/Wr 871/96): „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Według doktryny: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489). Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go do umorzenia postępowania, bo nie ma wtedy podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie wówczas postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że A. S.A. na podstawie art. 509 Kodeksu cywilnego dokonała przelewu przysługującej jej wobec Skarżącego wierzytelności na rzecz Kr. S.A. zgodnie z umową cesji wierzytelności zawartą w dniu 16 czerwca 2009 r. W myśl ww. przepisu wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). W związku z powyższym Kr. S.A. przetwarzała dane osobowe Skarżącego w zbiorze danych osobowych zarejestrowanym pod nazwą „R.” zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 2 uodo w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych i prowadzenia windykacji.

Podkreślenia jednak wymaga, że z okoliczności sprawy wynika, że po stwierdzeniu przez Sąd Rejonowy w L. [...] Wydział Cywilny postanowieniem z dnia [...] marca 2010 r. utraty mocy nakazu zapłaty wydanego w dniu [...] lutego 2010 r. w postępowaniu upominawczym (sygn. akt [...]) i po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania Sąd Rejonowy w M., wyrokiem z dnia [...] lutego 2011 r. (sygn. akt [...]) oddalił powództwo Kr. S.A. przeciwko Skarżącemu o zapłatę oraz zasądził od tej spółki na jego rzecz kwotę 40 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (kopia wyroku w aktach sprawy). Wyrok ten stał się prawomocny z dniem [...] marca 2011 r.

Wobec powyższego Kr. S.A. wyjaśniła, że nie przetwarza już danych osobowych Skarżącego w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych i prowadzenia windykacji. Zaznaczono, że od dnia [...] lutego 2011 r. dane te będą przetwarzane wyłącznie dla spełnienia obowiązku wynikającego z art. 71 ust. 1 i art. 74 ust. 2 ustawy o rachunkowości w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 uodo. Wskazano, że rozliczenia finansowe pomiędzy Skarżącym a spółką dotyczą zwrotu kosztów postępowania zasądzonych ww. wyrokiem w kwocie 40 zł. Kr. S.A. wskazała, że: „W dniu [...]03.2011 r. przekazem pocztowym na adres Pana R. A. przekazano zwrot kosztów postępowania. W związku z dokonaniem przekazu pocztowego i jego zaewidencjonowaniu w celach rachunkowych przetwarzane są następujące dane: imię i nazwisko, adres, numer konta abonenckiego”.

Wobec powyższego podnieść należy, że w stosownie do art. 71 ust. 1 ustawy o rachunkowości dokumentację, o której mowa w art. 10 ust. 1, księgi rachunkowe, dowody księgowe, dokumenty inwentaryzacyjne i sprawozdania finansowe, zwane dalej także "zbiorami", należy przechowywać w należyty sposób i chronić przed niedozwolonymi zmianami, nieupoważnionym rozpowszechnianiem, uszkodzeniem lub zniszczeniem. Natomiast w myśl art. 74 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy dowody księgowe dotyczące m.in. roszczeń dochodzonych w postępowaniu cywilnym lub objętych postępowaniem karnym albo podatkowym przechowuje się co najmniej przez okres przez 5 lat od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym operacje, transakcje i postępowanie zostały ostatecznie zakończone, spłacone, rozliczone lub przedawnione. W świetle powołanych przepisów przetwarzanie aktualnie danych osobowych Skarżącego przez Kr. S.A. następuje zgodnie z przesłanką określoną w art. 23 ust. 1 pkt 2 uodo.

Jak wynika z materiału dowodowego sprawy, A. S.A. przetwarzała dane osobowe Skarżącego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych od dnia złożenia przez Skarżącego w dniu [...] sierpnia 1995 r. wniosku o zawarcie umowy na korzystanie z abonamentu telefonicznego, co skutkowało zawarciem z nim takiej umowy w dniu [...] grudnia 1995r. (umowa nr [...]). W związku z ww. umową oraz umową o świadczenie usług n. nr [...] z dnia [...] czerwca 2007 r. A. S.A. przetwarzała dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania, numeru PESEL, serii i numeru dowodu osobistego, numerów telefonów oraz numeru telefonu kontraktowego w „Zbiorze a.”, który obejmuje dane osób fizycznych będących użytkownikami lub abonentami usług telekomunikacyjnych A. S.A. Powyższe działania były zgodne z art. 23 ust. 1 pkt 3 uodo.

W dalszych wyjaśnieniach złożonych w sprawie A. S.A. wskazała, że zaprzestała świadczenia usług telekomunikacyjnych Skarżącemu w dniu [...] maja 2008 r. na jego wniosek z dnia [...] marca 2008 r. złożony w salonie A. S.A. w dniu [...] marca 2008 r.

Według wyjaśnień A. S.A. od dnia [...] maja 2008 r. proces przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez spółkę w ww. zakresie jest aktualnie realizowany na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 uodo. Powyższe następuje w wykonaniu obowiązków dotyczących przechowywania dokumentów wynikających z Ordynacji podatkowej i powołanej ustawy o rachunkowości, ponadto ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej A. S.A. i związanych z tym terminów przedawnienia roszczeń określonych w Kodeksie cywilnym, jak również przechowywania i udostępniania uprawnionym podmiotom informacji o abonentach na podstawie Prawa telekomunikacyjnego.

Zgodnie z art. 32 § 1 Ordynacji podatkowej płatnicy i inkasenci obowiązani są przechowywać dokumenty związane z poborem lub inkasem podatków do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania płatnika lub inkasenta. Stosownie do art. 86 § 1 tej ustawy podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Zgodnie z art. 88 § 1 ww. ustawy

podatnicy wystawiający rachunki są obowiązani kolejno je numerować i przechowywać kopie tych rachunków, w kolejności ich wystawienia, do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego. W myśl art. 70 § 1 ww. ustawy zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.

Natomiast w myśl art. 118 Kodeksu cywilnego, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).